

SKUPNO LETNO POROČILO O IZVAJANJU ZAKONA O DOSTOPU DO INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA V LETU 2009

I. SPLOŠNO O TRANSPARENTNOSTI DELOVANJA JAVNEGA SEKTORJA

1. Cilji Zakona o dostopu do informacij javnega značaja – odprto, pregledno in odgovorno delovanje javnega sektorja

Pravica vsakogar, da pridobi informacijo javnega značaja je v Sloveniji ustavna kategorija. Ustava Republike Slovenije to pravico uvršča v kategorijo človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Pravica dostopa do informacij javnega značaja je ena od oblik širšega pravnega načela transparentnosti in izpolnjuje tri funkcije: demokratično, nadzorno in gospodarsko.¹ Demokratična funkcija zagotavlja bolj enakopravno sodelovanje pri sprejemanju odločitev. Nadzorna funkcija ima dva vidika po eni strani lahko posameznik bolje varuje svoje pravice nasproti javnim oblastem, po drugi strani pa lahko javnost nadzoruje pravilnost dela javnih oblasti. Končno ima pravica dostopa učinek tudi na gospodarstvo, saj seznanjenost z informacijami pomembno vpliva na poslovne odločitve podjetij.

Pravica vedeti in z njo povezana pravica do informacij javnega značaja je ključno sredstvo v boju za odprto, pregledno in zato bolj odgovorno delovanje javne uprave. Odprtost in preglednost dela države predstavlja zagotovilo za omejevanje korupcije, uresničevanje zakonodaje o dostopu do informacij javnega značaja pa je odlična osnova za doseg cilja – umestitev Slovenije med države z najmanjšo stopnjo korupcije. Slovenija si je navedeni cilj zastavila že leta 2003 s sprejemom Zakona o dostopu do informacij javnega značaja. Omenjeni zakon, ki je bil dvakrat spremenjen, leta 2005 in 2006, postavlja Slovenijo ob bok državam z najbolj odprtim in preglednim javnim sektorjem.

1.1. Načelo aktivnega razširjanja informacij

Zakon o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo in 117/06-ZDavP-2, v nadaljevanju: ZDIJZ) kot zavezanca za posredovanje informacij javnega značaja določa državne organe, organe lokalnih skupnosti, javne agencije, javne sklade in druge osebe javnega prava, nosilce javnih pooblastil in izvajalce javnih služb (v nadaljevanju: organi). Z omogočanjem uresničevanja pravice dostopa do informacij javnega značaja morajo organi zagotavljati javnost in odprtost svojega delovanja in si morajo prizadevati, da dosežejo čim večjo obveščenost javnosti o svojem delovanju (drugi odstavek 2. člena ZDIJZ). Eno temeljnih načel ZDIJZ je torej načelo

¹ Glej podrobneje S. Pličanič *et al.*: Komentar Zakona o dostopu do informacij javnega značaja s pravom EU in primerjalno pravno prakso, Ljubljana 2005, str. 71.

aktivnega razširjanja informacij. ZDIJZ namreč, poleg urejanja postopka za dostop do informacij javnega značaja na podlagi individualne zahteve, vsebuje tudi vrsto določil s katerimi so organi zavezani sami aktivno razširjati najpomembnejše informacije javnega značaja. Eden izmed najbolj enostavnih, neposrednih in praviloma brezplačnih načinov dostopa do informacij, je objavlanje le-teh na svetovnem spletu. Takšno »samoiniciativno« razširjanje informacij ima neposreden pozitiven vpliv na zmanjšanje števila individualnih zahtev za dostop do le-teh. Večina informacij javnega značaja, ki jih morajo organi objavljati, je na razpolago v elektronski obliki in dostopnih preko **spletnih strani posameznih organov** v sklopu katerih mora organ objaviti tudi t.i. **katalog informacij javnega značaja**, ki predstavlja pregled glavnih informacij s katerimi posamezen organ razpolaga ali enotnega državnega portala **e-uprava**. Ministrstvo za javno upravo pa povezuje kataloge posameznih organov v skupni t.i. **Centralni katalog informacij javnega značaja**.

1.2. Posredovanje informacij javnega značaja v svetovni splet

Informacije javnega značaja, ki jih morajo organi posredovati v svetovni splet, so določene v 10. členu ZDIJZ. V prvi vrsti gre za informacije glede predpisov iz delovnega področja organa. Predpise je potrebno objavljati v prečiščeni obliki. Pri tem je potrebno poudariti, da obveznost ne velja le za zakone in podzakonske predpise, ampak tudi za predpise lokalnih skupnosti, seznanjenost s katerimi je bistvenega pomena za občane. Formalno je sicer dostopnost navedenih predpisov zagotovljena z njihovo objavo v javnih glasilih občin ali v Uradnem listu Republike Slovenije, vendar šele dejanska dostopnost predpisov omogoča seznanjenost občanov z njihovimi pravicami in obveznostmi ter zagotavlja predvidljivost ravnanja organov. Potrebno je opozoriti na nujnost rednega osveževanja informacij in objav, predvsem predpisov lokalnih skupnosti v prečiščeni obliki.

Poleg veljavnih predpisov morajo organi objavljati tudi predloge predpisov. Objava predlogov predpisov je bistvenega pomena za omogočanje sodelovanja zainteresirane javnosti in civilne družbe pri pripravi predpisov. Pri tem je potrebno objavo predpisov zagotoviti v v čim zgodnejši fazi, saj ima samo tako zainteresirana javnost možnost predlog preučiti in pripraviti svoje stališče oziroma predloge dopolnitev ali sprememb.

Na spletnih straneh je potrebno objavljati tudi objave in razpisno dokumentacijo v zvezi z oddajo javnih naročil.

Obveznost objave pa velja tudi za vse ostale pomembnejše dokumente organa, in sicer: programe, strategije, stališča, mnenja in navodila, ki so splošnega pomena ali so pomembna za poslovanje organa s fizičnimi in pravnimi osebami oziroma za odločanje o njihovih pravicah ali obveznostih, študije in druge podobne dokumente, ki se nanašajo na delovno področje organa. Nenazadnje je potrebna tudi objava vseh informacij javnega značaja, ki so jih prosilci zahtevali najmanj trikrat.

1.3. E-uprava

Na podlagi tretjega odstavka 10. člena ZDIJZ se omogoča dostop do navedenih in do številnih drugih informacij javnega značaja tudi preko državnega portala e-uprava (spletno mesto <https://e-uprava.gov.si/e-uprava/portal.euprava>), ki predstavlja enotni spletni portal preko katerega lahko javnost dostopa do velikega števila podatkov javnega sektorja na enostaven, neposreden in v pretežni meri brezplačen način. Podatke glede številnih storitev javne uprave v okviru življenjskih dogodkov na portalu objavljajo organi sami.

1.3.1. Dostop do javnih evidenc

Portal e-uprava med drugim nudi enostaven in direkten dostop javnosti do številnih evidenc javnih podatkov. Na voljo je vpogled v geografske podatke za posamezno nepremičnino iz zemljiškega katastra, katastra stavb in registra prostorskih enot ter vpogled v podatke iz zemljiške knjige ter vpogled v register predpisov. Omogočena je tudi spletna seznanitev z lastnimi osebnimi podatki iz centralnega registra prebivalstva in vpogled v lastne podatke v okviru registra kmetijskih gospodarstev (v obeh primerih gre sicer za izvrševanje pravice iz Zakona o varstvu osebnih podatkov o seznanitvi z lastnimi osebnimi podatki, vendar pa je slednje na tem mestu omenjeno z vidika načela uporabniku prijazne državne uprave, ki se kaže v čim širšem omogočanju enostavnega in neposrednega dostopa do podatkov, ki so pomembni za posameznike).

Predvsem z vidika poslovnih subjektov je pomembna možnost brezplačnega dostopa do podatkov glavne knjige sodnega registra ter vpogled v podatke o posameznem poslovnem subjektu v Poslovnem registru Slovenije oziroma v letno poročilo o posameznem poslovnem subjektu v evidenci Letna poročila poslovnih subjektov, ki je mogoča preko spletne strani AJ PES (http://www.ajpes.si/Registri/Poslovni_register/). Na voljo je tudi dostop do registra neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih nepremičnin.

1.3.2. Statistični podatki javne uprave in gospodarski podatki

Na spletnih straneh e-uprave deluje tudi informacijski servis podatkov e-uprave, t.i. sistem ISPO, ki ponuja vpogled v javne podatke, iz katerih so razvidni učinki dela in ukrepov Vlade Republike Slovenije. Sistem omogoča pregled podatkov o plačah funkcionarjev, uporabi mobilnih in fiksnih telefonov, službenih avtomobilih, zaposlenih v organih državne uprave, delovnih telesih, cestno prometni varnosti in t.i. politbarometru. Drugi del sistema predstavljajo statistični podatki o slovenskem gospodarstvu, ki so mesečno osveženi.

1.3.3. E-demokracija

V letu 2008 je bil v sklop e-uprave dodan podportal e-demokracija, ki posameznikom omogoča aktivno sodelovanje v procesu sprejemanja predpisov na način, da podajo svoje mnenje, predloge, pripombe in pobude predlagateljem predpisov. Prav tako lahko s svojimi konkretnimi predlogi in pripombami sodelujejo pri odpravi administrativnih ovir, kar posredno pomeni tudi spreminjanje veljavnih predpisov.

Državljanom je omogočen je tudi neposreden stik z njihovimi neposredno izvoljenimi predstavniki, s čimer lahko pripomorejo k bolj učinkovitemu delovanju javne uprave. Podportal vsebuje vrsto koristnih informacij o delovanju uprave s področja demokratičnih procesov in področja zakonodaje, pravnih pravil v EU, volitev in informacij javnega značaja.

1.4. Javnost in transparentnost porabe proračunskih sredstev in sredstev EU

Davkoplačevalci imajo pravico vedeti, kako se trošijo sredstva, ki so jih zaupali v upravljanje državi. Z novelo ZDIJZ (Uradni list RS, št. 61/05), ki je stopila v veljavo 15.07.2005, je zato zakonodajalec okrepil nadzorno funkcijo zakona v zvezi z javnostjo porabe proračunskih sredstev. Zakon tako v prvi alineji tretjega odstavka 6. člena določa, da se ne glede na določbo prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki opredeljuje 11 izjem, zaradi katerih se dostop do informacije zavrne (med njimi so tudi osebni podatki), dostop do zahtevane informacije dovoli, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, razen v primerih iz 1. (tajni podatki) in 5. do 8. točke prvega odstavka (zaupnost davčnega postopka ali davčna tajnost, podatek, katerega razkritje bi škodovalo izvedbi kazenske pregona ali postopka s prekrški, upravnega postopka ter pravnega, nepravdnega ali drugega sodnega postopka), ter v primerih, ko zakon, ki ureja javne finance ali zakon, ki ureja javna naročila, določata drugače. V skladu z načelom

javnosti in transparentnosti porabe proračunskih sredstev je na spletnih straneh e-uprave javnosti na voljo vpogled v evidenco o izplačanih plačah v javnem sektorju. Omogočen je dostop do ažurnih podatkov o rednih, izrednih ter zaostalih izplačilih funkcionarjev po delovnih mestih.

Javnost in transparentnost porabe proračunskih sredstev je zagotovljena tudi na ravni Evropske unije (v nadaljevanju: EU). Na primer, javni so podatki o dodeljevanju subvencij in drugih pomoči državam članicam – na ta način je ljudem dana možnost nadzora upravičenosti konkretnega prejemnika do prejema sredstev. Velik del proračuna EU v letu 2010 (74% proračuna EU ali 105 milijard €) bo namenjen državam članicam v okviru t.i. deljenega upravljanja (npr. skupna kmetijska in ribiška politika, strukturni skladi, kohezijski sklad ter Evropski sklad za vključevanje državljanov tretjih držav). Način posredovanja oziroma objave informacij o prejemnikih teh sredstev so v rokah posameznih držav članic, ki pa so na podlagi zakonodaje EU (predvsem *Finančne uredbe ES št. 1605/2002*) in ob upoštevanju varstva osebnih podatkov zavezane omenjene podatke objavljati. V Sloveniji so tovrstni podatki prosto dostopni javnosti kot informacije javnega značaja. Na primer, na področju skupne kmetijske politike oziroma ribištva so vsi podatki o prejemnikih in višini sredstev iz EU skladov dostopni neposredno na spletnem mestu Agencije RS za kmetijske trge in razvoj podeželja (dostopnem prek: http://www.arsktrp.gov.si/si/informacije_javnega_znacaja/prejemniki_sredstev/).

1.5. Katalog informacij javnega značaja posameznega organa

Vsak organ je dolžan redno vzdrževati in na primeren način javno objavljati t.i. katalog informacij javnega značaja s katerimi razpolaga (8. člen ZDIJZ), pa vendar pri preverjanju stanja na tem področju še vedno ugotavljamo pomanjkljivosti. Nekateri organi namreč še nimajo vzpostavljenih spletnih strani, na katerih bi bile najpomembnejše informacije javnega značaja prosto dostopne ali pa določene spletne strani sploh ne vsebujejo aktualnih dokumentov oz. kataloga informacij javnega značaja, ki bi omogočal takojšen pregled seznama vseh informacij, s katerimi določen organ razpolaga.

1.6. Centralni katalog informacij javnega značaja

Ministrstvo za javno upravo je dolžno redno vzdrževati in na svetovnem spletu javno objavljati centralni katalog informacij javnega značaja, ki združuje informacije iz posameznih katalogov organov. Gre za zbir vseh katalogov informacij javnega značaja vseh zavezanih organov. Večja odzivnost organov, ki razpolagajo z informacijami javnega značaja, se odraža v centralnem katalogu informacij javnega značaja, saj se slednji dnevno povečuje. Trenutno centralni katalog združuje približno 1000 katalogov in se v primerjavi s preteklim letom in spremenilo.

1.7. Katalog zavezanih organov po ZDIJZ

Katalog zavezanih organov po ZDIJZ je bil vzpostavljen leta 2004. Leta 2005 je bilo v njem navedenih 2610 organov, ob koncu leta 2007 že 3500 organov, danes pa katalog vsebuje že skoraj 10000 organov, in sicer: državnih organov, organov lokalnih skupnosti, javnih agencij, javnih skladov, javnih zavodov in drugih oseb javnega prava, nosilcev javnih pooblastil in izvajalcev javnih služb, ki posedujejo informacije javnega značaja ter so jih na zahtevo dolžni posredovati. Medtem ko naj bi primarno podlago za vodenje registra zavezancev predstavljali podatki Poslovnega registra Slovenije, je v praksi potrebna dodatna presoja zavezanosti po ZDIJZ predvsem pri nosilcih javnih pooblastil oziroma izvajalcih javnih služb. Presoja otežuje dejstvo, da so koncesije podeljene za določen čas in da gre pri navedenih subjektih tako za osebe javnega kot tudi za osebe zasebnega prava (torej osebe, ki niso organizirane kot javni zavodi, javne agencije, javni skladi, javna podjetja oziroma druge osebe javnega prava). Zaradi zagotovitve ažurnih podatkov, je zadnja sprememba Uredbe o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 76/05 in 119/07) uvedla novo dolžnost

posredovanja navedenih podatkov s strani organov lokalnih skupnosti in državnih organov v okviru letnih poročil o izvajanju ZDIJZ. Gre za obveznost predložitve seznama tistih subjektov iz pristojnosti navedenih organov, ki so zavezani za posredovanje informacij javnega značaja na podlagi podeljene koncesije ali javnega pooblastila na lokalni ali državni ravni. Med njimi naj bi organi posebej izpostavili tiste, ki so postali zavezani v letu, na katerega se poročilo nanaša. V letu 2008 je bil ta del poročil zavezanecv izredno skop, saj jih velika večina ni posredovala podatkov. Kljub slabemu odzivu zavezanih organov je Ministrstvo za javno upravo v letu 2008 pripravilo nov, posodobljen katalog organov, ki razpolagajo z informacijami javnega značaja in je objavljen na spletnem mestu ministrstva: http://www.mju.gov.si/si/informacije_javnega_znacaja/katalog_zavezanih_organov/.

V letu 2009 se kaže napredek, vendar je iz poročil in na podlagi zaprosil za dodatna pojasnila razvidno, da nekateri zavezanci za poročanje ne razumejo, katere podatke naj bi posredovali. Skladno z ugotovitvami, bo potrebno za prihodnja poročanja pripraviti dodatne obrazložitve obrazca za poročanje.

2. Mednarodna aktivnost na področju transparentnosti informacij javnega značaja

2.1. Zastopanje stališč Republike Slovenije v okviru delovne skupine na Svetu EU

Področje transparentnosti na Svetu EU spada v pristojnost t.i. delovne skupine za informiranje *Working Party on Information Security and Privacy* (v nadaljevanju: WPISP). Glavni predmet obravnave delovne skupine v letu 2008 je bil predlog sprememb Uredbe (ES) št. 1049/2001 o dostopu do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (v nadaljevanju: uredbe), ki ureja postopek in pogoje dostopa do dokumentov, s katerimi razpolagajo omenjene institucije. Določila uredbe so v skladu z 249. členom Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti neposredno uporabljiva v državah članicah, torej tudi v RS. V obdobju od uveljavitve uredbe so institucije v zvezi z izvajanjem postopkov po uredbi pridobile kar nekaj izkušenj, hkrati pa se je v tem času razvila tudi sodna praksa. Evropska komisija je zaradi slednjega v letu 2007 izvedla javno posvetovanje o potrebnih spremembah uredbe, v okviru katerega je stališče v obliki odgovora na Zeleno knjigo zavzela tudi RS, aprila 2008 pa je Komisija predstavila predlog sprememb uredbe. V času slovenskega predsedovanja Svetu EU v prvi polovici leta 2008, je bila v okviru delovne skupine opravljena splošna predstavitev predloga spremembe uredbe, medtem ko je izmenjava mnenj po posameznih členih potekala med francoskim predsedovanjem v drugi polovici leta 2008 ter se še nadaljuje. Tekom dosedanjih razprav se je pokazalo, da so pogledi na uredbo v Svetu zelo različni, Vlada RS pa je svoje stališče do sprememb uredbe sprejela februarja 2009. S stališčem se RS pridružuje državam, ki so tradicionalno naklonjene večji transparentnosti. Močna stališča v smeri večje transparentnosti na evropski ravni pa zastopa Evropski parlament, kar pomeni glede pogajanj o uredbi dolgotrajnejši in zahtevnejši proces.

2.2. Konvencija Sveta Evrope o dostopu do uradnih listin

Konvencija Sveta Evrope o dostopu do uradnih listin (v nadaljevanju: konvencija) se je pripravljala v okviru Sveta Evrope skoraj deset let. Besedilo konvencije je bilo sprejeto na Odboru ministrov dne 27. novembra 2008, 18. junija 2009 pa je bila odprta za podpis 47 državam članicam. Konvencija predstavlja minimalni konsenz držav glede transparentnosti in je usklajena s slovensko zakonodajo na tem področju. Pri tem je treba upoštevati, da so bila tako pri pripravi ZDIJZ kot pri pripravi konvencije upoštevana priporočila Sveta Evrope (*Priporočila (2002) št. 2 Sveta Evrope*). V postopku sprejema osnutka konvencije so se predstavniki slovenskih institucij prizadevali za sprejem čim bolj napredne konvencije, ki sledi mednarodnim modernim standardom. Moderna stališča so na Steering Committee zastopali tudi vladni predstavniki in s tem utrdili sloves naše države, ki tako v Evropi kot v svetu uživa velik ugled glede ureditve na področju dostopa do informacij javnega značaja. Do danes je konvencijo podpisalo 12 držav članic, ratificirali pa sta jo le dve državi članici. Med podpisnicami je tudi Slovenija, ki je konvencijo podpisala 18. junija 2009.

2.3. Poročanje o transparentnosti v okviru postopka za članstvo Republike Slovenije v Organizaciji za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD)

Predstavniki Ministrstva za javno upravo so v mesecu novembru 2008 sodelovali v postopku ocenjevanja pripravljenosti in sposobnosti Republike Slovenije za pridobitev pravic in obveznosti, ki jih daje članstvo v OECD. V zvezi s področjem transparentnosti pogajanja ocenjujemo za zelo uspešna. Slovenija je trenutno v fazi izvajanja pristopnega programa, ki določa obveznosti države pri sprejetju načel in zavez organizacije ter glavna vsebinska področja, pomembna za pristop k OECD. Navaja tudi odbore, ki bodo presojali pripravljenost RS za vstop in opredeljuje finančne obveznosti držav pristopnic. Slovenija od jeseni 2008 in do pomladi 2010 opravlja vsebinske obravnave pripravljenosti države za vstop v OECD po posameznih delovnih telesih. Oktobra 2009 je tako potekalo zasedanje odbora OECD za javno upravo, ki je obravnaval končno poročilo o pripravljenosti Slovenije za vstop v OECD na področju javne uprave. Slovenija je bila pozitivno ocenjena na osmih področjih javne uprave, med drugim tudi na področju transparentnosti.

3. Splošno o letnih poročilih organov

Ministrstvo za javno upravo je v skupnem letnem poročilu za leto 2006 zapisalo, da so organi uporabljali različne (tudi pomanjkljive) oblike poročanja, ker veliko podatkov oziroma odgovorov zahtevanih z Uredbo o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja niso posredovali. Poročilo za leto 2007 je izhajalo iz bistveno kvalitetnejše podlage, ker so bila poročila zavezanih organov večinoma pripravljena na vnaprej pripravljenem, tipiziranem obrazcu.

Pričujoče poročilo vsebuje podatke, za katere lahko z veliko verjetnostjo trdimo, da so verodostojni in jih lahko tudi primerjamo. Vendar pa je bilo tudi za leto 2009 (v okviru pridobivanja dodatnih pojasnil) ugotovljeno, da imajo zavezani organi težave pri izpolnjevanju obrazca za poročanje.

To dejstvo zavezuje Ministrstvo za javno upravo, da bo v letu 2010 posodobilo obrazec za poročanje, ter ga opremilo z dodatnimi navodili za njegovo izpolnjevanje. Poleg tega pa bo nadaljevalo z aktivnostmi za seznanjanje in usposabljanje pooblaščenih oseb za dostop do informacij javnega značaja za izpolnjevanje poročil organov. Cilj priprave Skupnega letnega poročila o izvajanju ZDIJS namreč ne more biti zgolj pripravljeno poročilo, ki se usmerja predvsem na prikazovanje števila posredovanih informacij javnega značaja, temveč poročilo, ki odraža kvalitetno letno delo odgovornih za posredovanje informacij javnega značaja.

II. POROČILA ORGANOV O IZVAJANJU ZAKONA O DOSTOPU DO INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA

V skladu s 37. členom ZDIJZ je posredovanje poročila o izvajanju ZDIJZ obveznost državnih organov in organov lokalnih skupnosti (v nadaljevanju: zavezani organi).

Za pripravo skupnega letnega poročila je 528 zvezanih organov (*razpredelnica 1*) dolžno Ministrstvu za javno upravo predložiti poročila o izvajanju ZDIJZ v letu 2009 do 31. januarja. Rok je določen z zakonom. Ministrstvo za javno upravo je decembra 2009 opozorilo vse zvezane organe na to njihovo dolžnost, kljub temu v predpisanem roku poročila nista posredovali dobri dve petini oziroma 40,3% zvezanih organov, kar je slabše kot leto poprej, ko poročila do roka ni posredovala dobra šestina oziroma 17,1% zvezanih organov.

Vsebina letnega poročila je določena v 28. členu Uredbe o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja.

Poročilo posameznega organa mora vsebovati naslednje podatke:

1. naziv in sedež organa;
2. oznako leta, na katero se poročilo nanaša;
3. število vloženih zahtev za dostop oziroma za ponovno uporabo informacij javnega značaja;
4. število ugodenih zahtev za dostop oziroma za ponovno uporabo informacij javnega značaja vključno z navedbo morebitne zaračunljivosti in pogojev (cena in drugi pogoji);
5. število zavrnjenih zahtev za dostop oziroma za ponovno uporabo informacij javnega značaja z navedbo razlogov za vsako zavrnitev;
6. število vloženih pritožb in izdanih odločb po pritožbah z opisom odločitve ter z navedbo razlogov za sprejeto odločitev v primeru ponovne odklonitve razkritja informacije;
7. število sproženih upravnih sporov zoper dokončne odločbe ter v primeru molka organa;
8. število in seznam prejetih sodnih odločb, s katerimi je bilo ugodeno tožbi prosilca v upravnem sporu, vključno z navedbo razlogov, na katerih temelji odločitev sodišča;
9. seznam subjektov iz njihove pristojnosti, ki so zavezani za posredovanje informacij javnega značaja: izvajalci javnih služb, javni zavodi, javni gospodarski zavodi, javna podjetja, nosilci javnih pooblastil. Na seznamu je treba posebej izpostaviti subjekte, ki so postali zavezani v letu, na katero se poročilo nanaša.

Razpredelnica 1: Seznam organov, zavezanih za predložitev poročila

ZAVEZANCI	ŠTEVIL O
DRŽAVNI ORGANI	318²
1. PREDSEDNIK RS	1
2. DRŽAVNI ZBOR RS	1
3. DRŽAVNI SVET RS	1
4. DRŽAVNA VOLILNA KOMISIJA (DVK, volilne komisije volilnih enot in volilnih okrajev)	99
103. VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC	1
104. INFORMACIJSKI POOBlašČENEC	1
105. DRŽAVNA REVIZIJSKA KOMISIJA ZA REVIZIJO POSTOPKOV ODDAJE JAVNIH NAROČIL	1
106. RAČUNSKO SODIŠČE RS	1
107. USTAVNO SODIŠČE RS	1
108. KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE	1
109. VLADA RS	1
VLADNE SLUŽBE	15
110. Generalni sekretariat Vlade RS	
111. Kabinet predsednika Vlade RS	
112. Protokol RS	
113. Slovenska obveščevalno-varnostna agencija	
114. Služba Vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko	
115. Služba Vlade RS za razvoj in evropske zadeve (novo 2008)	
116. Služba Vlade RS za zakonodajo	
117. Statistični urad RS	
118. Urad RS za makroekonomske analize in razvoj	
119. Urad Vlade RS za enake možnosti	
120. Urad Vlade RS za komuniciranje	
121. Urad Vlade RS za verske skupnosti	
122. Urad Vlade RS za narodnosti	
123. Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu	
124. Urad Vlade RS za varovanje tajnih podatkov	
MINISTRSTVA IN ORGANI V SESTAVI	56
125. MINISTRSTVO ZA DELO, DRUŽINO IN SOCIALNE ZADEVE	2
126. Inšpektorat RS za delo	
127. MINISTRSTVO ZA FINANCE	7
128. Carinska uprava RS	
129. Davčna uprava RS	
130. Uprava RS za javna plačila	
131. Urad RS za nadzor prirejanja iger na srečo	
132. Urad RS za nadzor proračuna	
133. Urad RS za preprečevanje pranja denarja	

² V letu 2008 sta se Služba Vlade RS za evropske zadeve in Služba Vlade RS za razvoj združili v eno vladno službo, kot organ v sestavi Ministrstva za promet pa je v poročilu na novo Direkcija RS za vodenje investicij v javno železniško infrastrukturo. V letu 2009 je bil v okviru Ministrstva za javno upravo ustanovljen nov organ v sestavi ministrstva, in sicer Inšpektorat Republike Slovenije za javno upravo. Število zavezanih državnih organov se je zato povečalo na 318.

134. MINISTRSTVO ZA GOSPODARSTVO	7
135. Inšpektorat RS za elektronske komunikacije, elektronsko podpisovanje in pošto (<i>od 15.9.2009 dalje organ v sestavi Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo</i>) ³	
136. Inšpektorat RS za energijo in rudarstvo	
137. Tržni inšpektorat RS	
138. Urad RS za intelektualno lastnino	
139. Urad RS za varstvo konkurence	
140. Urad RS za varstvo potrošnikov	
141. MINISTRSTVO ZA JAVNO UPRAVO	2
142. <i>Inšpektorat RS za javno upravo (novo 2009)</i>	
143. MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO	5
144. Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja	
145. Fitosanitarna uprava RS	
146. Inšpektorat RS za kmetijstvo, gozdarstvo in hrano	
147. Veterinarska uprava RS	
148. MINISTRSTVO ZA KULTURO	3
149. Arhiv RS	
150. Inšpektorat RS za kulturo in medije	
151. MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE	3
152. Policija	
153. Inšpektorat RS za notranje zadeve	
154. MINISTRSTVO ZA OBRAMBO	5
155. Generalštab Slovenske vojske	
156. Uprava RS za zaščito in reševanje	
157. Inšpektorat RS za obrambo	
158. Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami	
159. MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR	5
160. Agencija RS za okolje	
161. Uprava RS za jedrsko varnost	
162. Inšpektorat RS za okolje in prostor	
163. Geodetska uprava RS	
164. MINISTRSTVO ZA PRAVOSODJE	2
165. Uprava RS za izvrševanje kazenskih sankcij	
166. MINISTRSTVO ZA PROMET	5
167. Uprava RS za pomorstvo	
168. Direkcija RS za ceste	
169. Prometni inšpektorat RS	
170. <i>Direkcija RS za vodenje investicij v javno železniško infrastrukturo (novo 2007)</i>	
171. MINISTRSTVO ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT	3
172. Inšpektorat RS za šolstvo in šport	
173. Urad RS za mladino	

³ Inšpektorat RS za elektronske komunikacije, elektronsko podpisovanje in pošto je od 15.9.2009 dalje organ v sestavi Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo. Zaradi preprečitve podvajanja in lažje obdelave podatkov je Ministrstvo za javno upravo za leto 2009 štelo, kot da je omenjeni organ celo leto deloval v okviru Ministrstva za gospodarstvo.

174. MINISTRSTVO ZA VISOKO ŠOLSTVO, ZNANOST IN TEHNOLOGIJO	2
175. Urad RS za meroslovje	
176. MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE	4
177. Urad RS za kemikalije	
178. Zdravstveni inšpektorat RS	
179. Uprava RS za varstvo pred sevanji	
180. MINISTRSTVO ZA ZUNANJE ZADEVE	1
UPRAVNE ENOTE	58
181. – 238. Upravne enote	
SODIŠČA	66
239. – 304. Sodišča (vrhovno, višja, okrožna, okrajna, upravno, delovna)	
305. SODNI SVET	1
DRŽAVNA TOŽILSTVA	12
306. – 317. Državna tožilstva (vrhovno in okrožna)	
318. DRŽAVNO PRAVOBRANILSTVO RS	1
ORGANI LOKALNIH SKUPNOSTI	210
1. – 210. Občine	
SKUPAJ	528

Ministrstvo za javno upravo je prejelo 525 poročil o izvajanju ZDIJZ v letu 2009 (*razpredelnica 2*).

Razpredelnica 2: Število oddanih poročil zavezanih organov

ORGANI ZAVEZANCI PO ZDIJZ	ŠTEVILO ORGANOV	ŠTEVILO ODDANIH POROČIL
1. Predsednik RS	1	1
2. Državni zbor RS	1	1
3. Državni svet RS	1	1
4. Državna volilna komisija	99	99
5. Varuh človekovih pravic	1	1
6. Informacijski pooblaščenec	1	1
7. Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil	1	1
8. Računsko sodišče RS	1	1
9. Ustavno sodišče RS	1	1
10. Komisija za preprečevanje korupcije	1	1
11. Vlada Republike Slovenije	1	1
12. Vladne službe	15	15
13. Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve	2	2
14. Ministrstvo za finance	7	7

15. Ministrstvo za gospodarstvo	7	7
16. Ministrstvo za javno upravo	1	1
17. Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano	5	5
18. Ministrstvo za kulturo	3	3
19. Ministrstvo za notranje zadeve	3	3
20. Ministrstvo za obrambo	5	5
21. Ministrstvo za okolje in prostor	5	5
22. Ministrstvo za pravosodje	2	2
23. Ministrstvo za promet	5	5
24. Ministrstvo za šolstvo in šport	3	3
25. Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo	2	2
26. Ministrstvo za zdravje	4	4
27. Ministrstvo za zunanje zadeve	1	1
28. Upravne enote	58	58
29. Sodišča	66	66
30. Sodni svet	1	1
31. Tožilstvo	12	12
32. Državno pravobranilstvo RS	1	1
DRŽAVNI ORGANI SKUPAJ	318	318
ORGANI LOKALNIH SKUPNOSTI	210	207⁴
SKUPAJ	528	525

V *razpredelnici 3* in z *grafom 1* je v odstotkih prikazan tudi trend oddaje poročil v preteklih letih.

Razpredelnica 3: Odstotek oddanih poročil zavezanih organov v letu 2009 in preteklih letih

ORGAN	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
DRŽAVNI ORGANI	52,7%	27,1%	62,5%	62,3%	99,4%	100%	100%
ORGANI LOKALNIH SKUPNOSTI	25,9%	26,9%	46,3%	44,1%	89,5%	96,7%	98,6%
SKUPAJ	40,7%	27,0%	56,2%	55,0%	95,4%	98,7%	99,4%

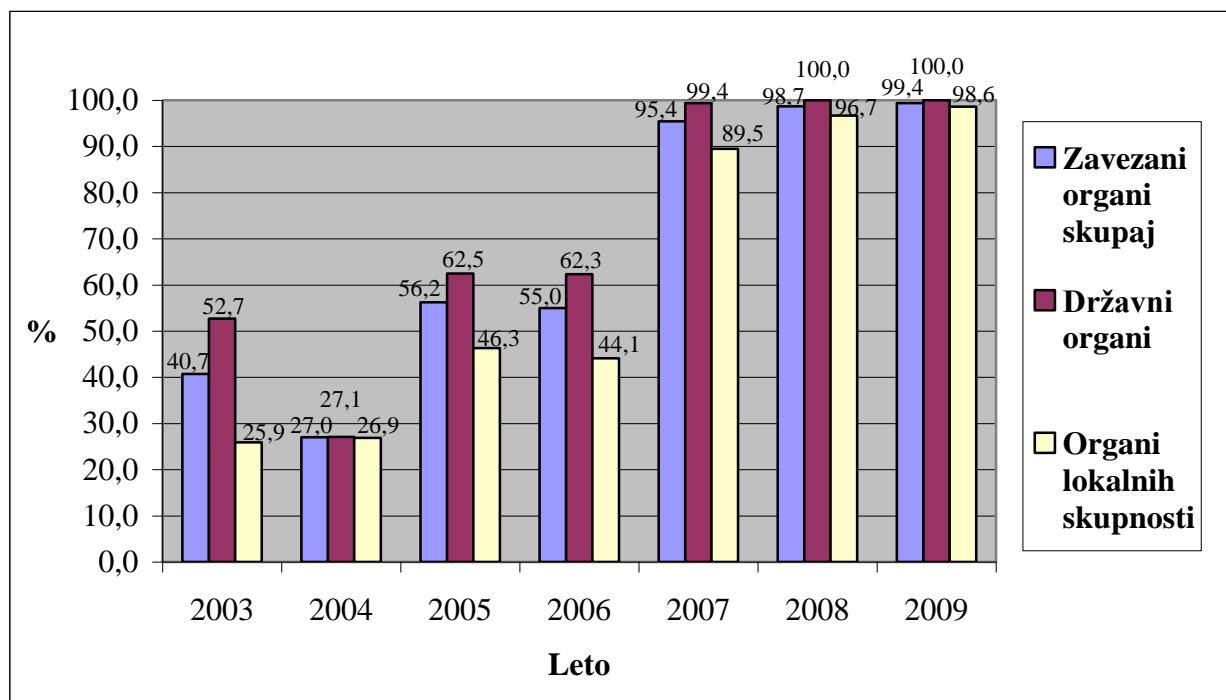
Odstotek oddanih poročil vseh zavezanih organov za oddajo poročila, torej državnih organov in organov lokalnih skupnosti, je za leto 2006 znašal 55,0%, za leto 2007 95,4%, za leto 2008 98,7%, za leto 2009 pa 99,4% (*razpredelnica 3*).

V letu 2009 je poročila oddalo dodatnih 0,7% zavezanih organov glede na preteklo leto, tako da se ohranja napredek pri odgovornosti organov, da izpolnjujejo svoje zakonske obveznosti glede predložitve poročila, saj je bil odstotek oddanih poročil za leto 2007 višji za preko 40% glede na leto prej, za leto 2008 pa še za 3,3%. Vendar pa ta napredek zaznamuje že zgoraj omenjeno dejstvo, da je bilo v letu 2009 v roku poslanih veliko manj poročil kot v letu 2008.

⁴ Poročila niso oddale naslednje občine: Kobilje, Litija in Mežica. V poročilo so zajeta vsa poročila organov, prispela do 17. marca 2010.

Letošnjih 99,4% oddanih poročil nam tudi kaže, da so se zavezanci z uresničevanjem ZDIJZ srečevali pogosteje, kar je razvidno iz analize podatkov v nadaljevanju poročila.

Graf 1: Odstotek oddanih poročil zavezanih organov v letu 2009 in preteklih letih

Kot je razvidno iz *grafa 1*, se je po naglem vzponu oddaje poročil v letu 2005, glede na leto poprej, trend poviševanja odstotka nadaljeval.

III. NAJPOMEMBNEJŠE UGOTOVITVE

Podatke, pridobljene s strani zavezanih organov, o zahtevah za dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja (v nadaljevanju: zahteve) moramo tudi v letu 2009, zaradi realne slike o dejanskem stanju, pogledati z dveh vidikov oz. s pojasnilom prikazanih podatkov.

Dejansko število zahtev, ki so jih v svojih poročilih navedli organi, je 72.062. Od tega števila je bilo kar 64.801 oziroma 89,92% vseh zahtev vloženih na Geodetsko upravo Republike Slovenije (v nadaljevanju: GURS). Zato je potrebno ponovno (tako kot v preteklih dveh letih – leta 2007 je ta odstotek znašal 90,9%, leta 2008 pa 91,4%) spomniti na razloge za tolikšno število evidentiranih zahtev na GURS, podatke iz poročil pa bomo prikazali ločeno za GURS ter ostale zavezane organe.

1. Državni organi in organi lokalnih skupnosti brez Geodetske uprave RS

1.1. Vložene zahteve za dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja

Zahteva za dostop do informacij javnega značaja zajema vse informacije, ki izvirajo iz delovnega področja organa, nahajajo pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb.

Ponovna uporaba informacij javnega značaja pa pomeni uporabo teh informacij s strani fizičnih ali pravnih oseb za pridobitne ali nepridobitne namene razen za prvotni namen v okviru javne naloge, zaradi katerega so bili dokumenti izdelani. Uporaba informacij za izvajanje javnih nalog v organu ali izmenjava informacij med organi za izvajanje javnih nalog se ne šteje za ponovno uporabo informacij.

Razpredelnica 4: Število vloženih zahtev za dostop in zahtev za ponovno uporabo glede na število vseh zahtev

ORGANI	Število vloženih zahtev za dostop in ponovno uporabo	Odstotek vloženih zahtev za dostop in ponovno uporabo	Število vloženih zahtev za dostop	Odstotek vloženih zahtev za dostop	Število vloženih zahtev za ponovno uporabo	Odstotek vloženih zahtev za ponovno uporabo
Državni organi	5309	73,12%	5216	71,84%	94	1,29%
Organi lokalnih skupnosti	1952	26,88%	1885	25,96%	66	0,91%
SKUPAJ	7261	100%	7101	97,80%	160	2,20%

Kot je razvidno iz *razpredelnice 4* je bilo v letu 2009 na državne organe brez GURS (v nadaljevanju: državni organi) in organe lokalnih skupnosti vloženih 7261 vseh zahtev (leta 2007 – 5291 zahtev, leta 2008 – 5928 zahtev). Na državne organe je bilo naslovljenih 5309 oziroma 73,12% (leta 2007 – 4214 ali 79,6% zahtev, leta 2008 – 4276 ali 72,1% zahtev), na organe lokalnih skupnosti pa 1952 oziroma 26,88% zahtev (leta 2007 – 1077 ali 20,4% vseh zahtev, leta 2008 – 1652 oziroma 27,9% zahtev).

V letu 2009 se je, glede na preteklo leto, število zahtev povečalo za 1333 oziroma 22,49%, razmerje zahtev glede na državne organe in občine pa je ostalo približno enako, in sicer 3:1.

Od vseh vloženih zahtev je bilo 7101 oziroma 97,80% zahtev za dostop in 160 oziroma 2,20% zahtev za ponovno uporabo. Od tega je bilo na državne organe vloženih 5216 oziroma 71,84% zahtev za dostop in 94 oziroma 1,29% zahtev za ponovno uporabo, na organe lokalnih skupnosti pa 1885 oziroma 25,96% zahtev za dostop in 66 oziroma 0,91% zahtev za ponovno uporabo.

V primerjavi z letom 2008 je bilo v letu 2009 skupaj vloženih 1327 oziroma 22,98% zahtev za dostop več, na državne organe 1073 oziroma 25,90% več, na organe lokalnih skupnosti pa 254 oziroma 15,57% več.

Zahtev za ponovno uporabo je bilo v letu 2009 vloženih le 6 oziroma 3,90% več zahtev kot v preteklem letu, spremenilo pa se je razmerje glede na državne organe in organe lokalnih skupnosti. Že v letu 2008 se je glede na leto poprej pri organih lokalnih skupnosti povečalo število zahtev za ponovno uporabo, v letu 2009 pa podatki kažejo, da se je na ravni lokalnih skupnosti občutno povečal interes prosilcev za ponovno uporabo. Leta 2007 je bilo razmerje vloženih zahtev za ponovno uporabo med državnimi organi in organi lokalnih skupnosti 10:1 (80 zahtev za ponovno uporabo je bilo vloženih na državne organe, 8 pa na organe lokalnih skupnosti), v letu 2008 približno 6:1 (133 zahtev za ponovno uporabo je bilo vloženih na državne organe, 21 pa na organe lokalnih skupnosti), v letu 2009 pa skoraj 3:2 (94 zahtev za ponovno uporabo je bilo vloženih na državne organe, 66 pa na organe lokalnih skupnosti). V letu 2009 se je namreč glede na preteklo leto število zahtev za ponovno uporabo vloženih na državne organe zmanjšalo za 39 oziroma 29,32%, število zahtev za ponovno uporabo vloženih na organe lokalnih skupnosti pa se je povečalo kar za 45 oziroma 214,29%.

1.2. Ugodene, delno in v celoti zavrjene zahteve za dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja

Pri pridobivanju dodatnih pojasnil od zavezanih organov je ministrstvo ugotovilo, da so le-ti imeli težave pri izpolnjevanju obrazca v tem delu. To je posledica, kot je že omenjeno v 3. poglavju I. dela poročila, odsotnosti natančnejših navodil za izpolnjevanje obrazca.

V letu 2008 je bilo z analizo podatkov ugotovljeno, da je bilo v številu zavrjenih zahtev zajetih tudi nekaj takšnih, ki niso bile v celoti zavrjene, saj je bil ugoden delni dostop do informacij javnega značaja. Organi so delno zavrjene zahteve uvrščali eni med zavrjene zahteve, drugi pa med ugodene zahteve.

Ministrstvo z veliko verjetnostjo in glede na pridobljene informacije iz dodatnih pojasnil, sklepa, da v poročanju za leto 2009 do tega ni prihajalo (oziroma je do tega prihajalo v zelo majhnem obsegu), organi pa so delni dostop praviloma šteli med delno zavrjene.

Pri pregledu prejetih letnih poročil je bilo ugotovljeno, da je bilo od 7261 vloženih zahtev 6481 oziroma 89,26% zahtev rešenih ugodno, da so torej prosilci zahtevane informacije tudi prejeli, 437 oziroma 6,02% zahtev je bilo v celoti zavrjenih, 286 oziroma 3,94% zahtev je bilo delno zavrjenih, preostalih 57 oziroma 0,78% zahtev pa je bilo zavrženih ali so bile na dan 31. december 2009 še v postopku reševanja ali pa je bil postopek ustavljen zaradi umika zahteve (te tri kategorije bodo v nadaljevanju zajete v kategorijo »ostale odločitve«). To razmerje je nazorno prikazano v razpredelnici 5.

Razpredelnica 5: Ugodene, delno in v celoti zavrnjene zahteve za dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja ter ostale odločitve

ORGAN	Št. prejetih zahtev	Odst. prejetih zahtev	Št. ugodenih zahtev	Odst. ugodenih zahtev	Št. zavrnjenih zahtev	Odst. zavrnjenih zahtev	Št. delno zavrnjenih zahtev	Odst. delno zavrnjenih zahtev	Št. ostalih odločitev ⁵	Odst. ostalih odločitev
Državni organi in organi lokalnih skupnosti	7261	100%	6481	89,26%	437	6,02%	286	3,94%	57	0,78%

Primerjava ugodenih in zavrnjenih zahtev za dostop do informacij javnega značaja med letoma 2006 in 2007 je pokazala, da se je odstotek zavrnjenih zahtev za dostop zmanjševal. To smo pripisali predvsem dejstvu, da so v organi sprejeli usmeritev, da so v načelu vse informacije proračunskih uporabnikov javne in da morajo biti za neposredovanje informacij res zakonske in utemeljene podlage. V letu 2008 se je stanje obrnilo (odstotek zavrnjenih zahtev se je zvišal) in podobno razmerje se je ohranilo tudi v letu 2009.

V letu 2009 je v primerjavi z letom 2008 odstotek ugodenih zahtev približno enak (v letu 2008 je bilo ugodenih zahtev 89,98%, v let 2009 pa 89,26%), delež zavrnjenih zahtev je le za malenkost nižji (v letu 2008 je bilo zavrnjenih 7,15% zahtev, v letu 2009 pa 6,02%), posledično je v letu 2009 nekoliko višji odstotek delno zavrnjenih zahtev (v letu 2008 je bilo delno zavrnjenih zahtev 2,87%, v letu 2009 pa 3,94%). Odstotka ostalih odločitev ne moremo primerjati s podatki iz leta 2008, ker le-ti v tem letu niso bili vključeni v analizo.

Razpredelnica 6: Ugodene, delno in v celoti zavrnjene zahteve za dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja ter ostale odločitve glede na posamezno skupino organov

ORGAN	Št. prejetih zahtev	Odst. prejetih zahtev	Št. ugodenih zahtev	Odst. ugodenih zahtev	Št. zavrnjenih zahtev	Odst. zavrnjenih zahtev	Št. delno zavrnjenih zahtev	Odst. delno zavrnjenih zahtev	Št. ostalih odločitev ⁶	Odst. ostalih odločitev
Državni organi	5309	100,00%	4676	88,08%	374	7,04%	225	4,24%	34	0,64%
Organi lokalnih skupnosti	1952	100,00%	1805	92,47%	63	3,23%	61	3,12%	23	1,18%

Kot je razvidno iz *razpredelnice 6* so organi lokalnih skupnosti ugodili večjemu deležu vloženih zahtev kot državni organi, ter posledično zavrnili zahteve v manjšem odstotku, odstotek delno zavrnjenih zahtev je približno enak, delež ostalih odločitev pa je skoraj še enkrat večji.

Državni organi so od 5309 vloženih zahtev ugodili 4676 oziroma 88,08% zahtevam, zavrnili so jih 374 oziroma 7,04%, delno so zavrnili 225 oziroma 4,24% zahtev, ostalih odločitev pa je bilo 34 oziroma 0,64%.

Glede na preteklo leto so državni organi ugodili zahtevam v približno enakemu odstotku, saj je v letu 2008 odstotek ugodenih zahtev s strani državnih organov znašal 88,03%. Odstotek zavrnjenih zahtev je

⁵ Kategorija ostalih odločitev zajema število zavrženih zahtev, umaknjenih zahtev in zahtev, ki so še v postopku reševanja.

⁶ Kategorija ostalih odločitev zajema število zavrženih zahtev in zahtev, ki so še v postopku reševanja.

v primerjavi z letom 2008 nižji, saj je bil v letu 2008 odstotek zavrnjenih zahtev s strani državnih organov 8,93%, odstotek delno zavrnjenih zahtev pa je višji, saj je bil v letu 2008 odstotek delno zavrnjenih zahtev s strani državnih organov 3,04%. Odstotka ostalih odločitev ne moremo primerjati s podatki iz leta 2008, ker le-ti v tem letu niso bili vključeni v analizo.

Organi lokalnih skupnosti so od 1952 vloženih zahtev ugodili 1805 oziroma 92,47% zahtevam, zavrnili so jih 63 oziroma 3,23%, delno so zavrnili 61 oziroma 3,12% zahtev, ostalih odločitev pa je bilo 23 oziroma 1,18%.

Glede na preteklo leto so organi lokalnih skupnosti ugodili zahtevam v nižjem odstotku, saj je v letu 2008 odstotek ugodenih zahtev s strani organov lokalnih skupnosti znašal 95,04%. Odstotek zavrnjenih zahtev v primerjavi z letom 2008 je višji, saj je bil v letu 2008 odstotek zavrnjenih zahtev s strani organov lokalnih skupnosti 2,54%. Prav tako je višji odstotek delno zavrnjenih zahtev, saj je bil v letu 2008 odstotek delno zavrnjenih zahtev s strani organov lokalnih skupnosti 2,42%. Odstotka ostalih odločitev ne moremo primerjati s podatki iz leta 2008, ker le-ti v tem letu niso bili vključeni v analizo.

1.3. Razlogi za zavrnitev zavrnjenih in delno zavrnjenih zahtev za dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja

Pri obrazložitvi razlogov navedenih v razpredelnicih 7 in 8 za zavrnitev zahtev (delno ali v celoti), je potrebno najprej izpostaviti dejstvo, da državni organi v svojih poročilih v številnih primerih niso pojasnili razlogov zavrnitve. V letu 2009 smo do omenjene podatke pridobili z dodatnim pojasnjevanjem.

Dodati je potrebno tudi, da je število razlogov za zavrnitev dostopa do informacij javnega značaja velikokrat večje od števila delno in v celoti zavrnjenih zahtev. Navedeno kaže na dejstvo, da v praksi prihaja do situacij, ko je posamezno zahtevo za dostop potrebno zavrniti, ker je podan več kot en z zakonom določen razlog zaradi katerega zahtevi za dostop do zahtevane informacije ni mogoče ugoditi.

V razpredelnici 7 so navedeni razlogi za zavrnitev zahtev v primerih, ko so zavezani organi zahteve za dostop do informacij javnega značaja v celoti zavrnili, v razpredelnici 8 pa razlogi za zavrnitev zahtev v primerih, ko so zavezani organi zahteve delno zavrnili.

1.3.1. Razlogi za zavrnitev zavrjenih zahtev za dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja

Razpredelnica 7: Število razlogov za zavrnitev zavrjenih zahtev po posameznih skupinah organov ter skupno število in odstotek razlogov za zavrnitev glede na posamezen razlog za zavrnitev

RAZLOGI ZA ZAVRNITEV	Število razlogov za zavrnitev s strani DRŽAVNIH ORGANOV	Število razlogov za zavrnitev s strani ORGANOV LOKALNIH SKUPNOSTI	ŠTEVILO RAZLOGOV ZA ZAVRNITEV SKUPAJ	ODSTOTEK RAZLOGOV ZA ZAVRNITEV SKUPAJ
1. podatek, ki je na podlagi zakona, ki ureja tajne podatke, opredeljen kot tajen	11	0	11	2,43%
2. podatek, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu za zakonom, ki ureja gospodarske družbe	4	2	6	1,33%
3. osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov	25	3	28	6,20%
4. podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev zaupnosti individualnih podatkov o poročevalskih enotah, skladno z zakonom, ki ureja dejavnost državne statistike	8	0	8	1,77%
5. podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev zaupnosti davčnega postopka ali davčne tajnosti, skladno z zakonom, ki ureja davčni postopek	0	0	0	0,00%
6. podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi kazenskega pregona ali v zvezi z njim, ali postopka s prekrški in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi	23	9	32	7,08%
7. podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi upravnega postopka, in bi njegovo razkritje škodovali njegovi izvedbi	0	1	1	0,22%
8. podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi pravnega, nepravdnega ali drugega sodnega postopka in bi njegovo razkritje škodovali njegovi izvedbi	3	1	4	0,88%
9. podatek iz dokumenta, ki je postopku izdelave in je še predmet posvetovanja v organu, njegovo razkritje pa bi povzročilo napačno razumevanje njegove vsebine	1	3	4	0,88%
10. podatek o naravni oziroma kulturni vrednoti, ki v skladu z zakonom, ki ureja ohranjanje naravne in	0	0	0	0,00%

postopek s prekrški) in 12 (organ nima informacije), pri čemer je delež razlogov pod točko 12 (organ nima informacije) višji kar za 34,50%.

Državni organi so med razlogi za zavrnitev največkrat – 248 krat – navedli, razlog iz 12. točke v *razpredelnici* 7 (organ nima informacije), naslednji najpogostejši razlog – 37 krat – je bil razlog pod točko 14 (neopredeljen razlog). Zanimiva ugotovitev v letu 2009 je, da državni organi niso zavrnila zahtevka iz razlogov pod točkami 5 (davčni postopek ali davčna tajnost), 7 (upravni postopek) in 10 (naravna oziroma kulturna vrednota).

Glede na leto 2008 se število razlogov za zavrnitev s strani državnih organov pod točko 10 (naravna oziroma kulturna vrednota) v letu 2009 ne razlikuje. Razlogi za zavrnitev, ki so v primerjavi z letom 2008 nižji za 0-25%, so razlogi opredeljeni pod točkama 1 (tajni podatek) in 13 (informacija ni informacija javnega značaja). Razlogi za zavrnitev, ki so v primerjavi z letom 2008 nižji za 25-50%, so razlogi opredeljeni pod točko 14 (neopredeljeni razlogi). Razlogi za zavrnitev, ki so v primerjavi z letom 2008 nižji za 50-75%, so razlogi opredeljeni pod točkama 3 (osebni podatek) in 11 (notranje delovanje organa). Razlogi za zavrnitev, ki so v primerjavi z letom 2008 nižji za 75-100%, so razlogi opredeljeni pod točkami 2 (poslovna skrivnost), 5 (davčni postopek ali davčna tajnost), 7 (upravni postopek), 8 (pravdni, nepravdni ali drugi sodni postopek) in 9 (dokument v postopku izdelave). Razlogi za zavrnitev, ki so v primerjavi z letom 2008 višji za 100% ali več, so razlogi opredeljeni pod točkami 4 (individualni podatki o poročevalskih enotah), 6 (kazenski pregon ali postopek s prekrški) in 12 (organ nima informacije), pri čemer je število razlogov pod točko 6 (kazenski pregon ali postopek s prekrški) višji kar za 156,56%.

Organi lokalnih skupnosti so med razlogi za zavrnitev največkrat – 34 krat – navedli, razlog iz 12. točke v *razpredelnici* 7 (organ nima informacije), naslednji najpogostejši razlog – 9 krat – je bil razlog pod točko 6 (kazenski pregon ali postopek s prekrški).

V letu 2009 organi lokalnih skupnosti niso zavrnila zahtevka iz razlogov pod točkami 1 (tajni podatek), 4 (individualni podatki o poročevalskih enotah), 5 (davčni postopek ali davčna tajnost), 10 (naravna oziroma kulturna vrednota) in 11 (notranje delovanje organa).

Glede na leto 2008 se število razlogov za zavrnitev s strani organov lokalnih skupnosti pod točkami 1 (tajni podatek), 3 (osebni podatek), 4 (individualni podatki o poročevalskih enotah), 7 (upravni postopek) in 10 (naravna oziroma kulturna vrednota) v letu 2009 ne razlikuje. Razlogi za zavrnitev, ki so v primerjavi z letom 2008 nižji za 0-100%, so razlogi opredeljeni pod točkami 5 (davčni postopek ali davčna tajnost), 11 (notranje delovanje organa) in 14 (neopredeljeni razlogi). Razlogi za zavrnitev, ki so v primerjavi z letom 2008 višji za 40% ali več, so razlogi opredeljeni pod točkami 2 (poslovna skrivnost), 6 (kazenski pregon ali postopek s prekrški), 8 (pravdni, nepravdni ali drugi sodni postopek), 9 (dokument v postopku izdelave), 12 (organ nima informacije) in 13 (informacija ni informacija javnega značaja), pri čemer je število razlogov pod točko 6 (kazenski pregon ali postopek s prekrški) višji kar za 350%.

1.3.2. Razlogi za zavrnitev dela zahtevka pri delno zavrjenih zahtevah za dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja

Razpredelnica 8: Število razlogov za zavrnitev dela zahtevka pri delno zavrjenih zahtevah po posameznih skupinah organov ter skupno število in odstotek razlogov za zavrnitev dela zahtevka glede na posamezni razlog za zavrnitev

RAZLOGI ZA ZAVRNITEV	Število razlogov za zavrnitev s strani DRŽAVNIH ORGANOV	Število razlogov za zavrnitev s strani ORGANOV LOKALNIH SKUPNOSTI	ŠTEVILO RAZLOGOV ZA ZAVRNITEV SKUPAJ	ODSTOTEK RAZLOGOV ZA ZAVRNITEV SKUPAJ
1. podatek, ki je na podlagi zakona, ki ureja tajne podatke, opredeljen kot tajen	2	0	2	0,68%
2. podatek, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu za zakonom, ki ureja gospodarske družbe	12	6	18	6,12%
3. osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov	134	25	159	54,08%
4. podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev zaupnosti individualnih podatkov o poročevalskih enotah, skladno z zakonom, ki ureja dejavnost državne statistike	0	0	0	0,00%
5. podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev zaupnosti davčnega postopka ali davčne tajnosti, skladno z zakonom, ki ureja davčni postopek	0	0	0	0,00%
6. podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi kazenskega pregona ali v zvezi z njim, ali postopka s prekrški in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi	2	0	2	0,68%
7. podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi upravnega postopka, in bi njegovo razkritje škodovali njegovi izvedbi	2	0	2	0,68%
8. podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi pravnega, nepravdnega ali drugega sodnega postopka in bi njegovo razkritje škodovali njegovi izvedbi	2	0	2	0,68%
9. podatek iz dokumenta, ki je postopku izdelave in je še predmet posvetovanja v organu, njegovo razkritje pa bi povzročilo napačno razumevanje njegove vsebine	0	4	4	1,36%
10. podatek o naravni oziroma kulturni vrednoti, ki v skladu z zakonom, ki	0	0	0	0,00%

zahtevka niso zavrnila dela zahtevka iz razlogov pod točkami 4 (individualni podatki o poročevalskih enotah), 5 (davčni postopek ali davčna tajnost), 9 (dokument v postopku izdelave) in 10 (naravna oziroma kulturna vrednota).

Organi lokalnih skupnosti so pri delni zavrnitvi kot razlog za zavrnitev dela zahtevka največkrat – 25 krat – navedli, razlog iz 3. točke v *razpredelnici* 8 (osebni podatek), naslednji najpogostejši razlog – 18 krat – je bil razlog pod točko 12 (organ nima informacije).

V letu 2009 organi lokalnih skupnosti pri delni zavrnitvi niso zavrnila dela zahtevka iz razlogov pod točkami 1 (tajni podatek), 4 (individualni podatki o poročevalskih enotah), 5 (davčni postopek ali davčna tajnost), 6 (kazenski pregon ali postopek s prekrški), 7 (upravni postopek), 8 (pravdni, nepravdni ali drugi sodni postopek) in 10 (naravna oziroma kulturna vrednota).

Iz razloga navedenega v tretjem odstavku poglavja 1.2. tega poročila primerjava z letom 2008 ni mogoča.

1.4. Pritožbe Informacijskemu pooblaščenцу

Kadar zavezani organ zahtevo delno ali v celoti zavrne mora izdati pisno odločbo, zoper katero je možno vložiti pritožbo, o kateri odloča Informacijski pooblaščenec. Pritožba je možna tudi v primerih iz drugega odstavka 27. člena ZDIJZ, če prosilec meni da informacija, s katero se je seznanil, ni informacija javnega značaja, ki jo je navedel v zahtevi ali v primeru, če ne dobi informacije v obliki, ki jo je zahteval. Prav tako se prosilec lahko pritoži zoper sklep o zavrženju zahteve (prvi odstavek 27. člena ZDIJZ) ter zaradi molka organa (šesti odstavek 22. člena ZDIJZ).

Praksa je pokazala, da je potrebno za analizo pritožb od zavezanih organov pridobiti podrobnejše podatke. Za leto 2009 so bili nekateri podatki pridobljeni preko prošenj za dodatna pojasnila, zato je osnova za analizo nekoliko drugačna kot za preteklo leto. Z namenom možnosti primerjave analiziranih podatkov s preteklim letom, smo za potrebe analize za leto 2009 iz Skupnega letnega poročila o izvajanju ZDIJZ v letu 2008 povzeli in dodatno ter na nekoliko drugačen način obdelali le tiste podatke, ki smo jih za primerjavo potrebovali. V prihodnje bo uporabljen nov način obdelave pridobljenih podatkov.

V nadaljevanju analiza obravnava le pritožbe zoper odločbe, s katerimi so bile zahteve delno ali v celoti zavrnjene. Preko prošenj za dodatna pojasnila je bilo namreč ugotovljeno, da je bilo od vseh vloženih pritožb najmanj 65 oziroma 34,39% pritožb vloženih zaradi molka organa. Od tega je bilo zaradi molka državnega organa vloženih 18, zaradi molka organa lokalnih skupnosti pa 47 pritožb. Na podlagi šestega odstavka 22. člena ZDIJZ je za molk organa vzpostavljena pravna domneva, da je organ zahtevo zavrnil. V vseh zgoraj omenjenih primerih pa je šlo za situacije, ko so bile pritožbe prosilcev vložene na Informacijskega pooblaščenca, ki je ravnal v skladu s tretjim odstavkom 255. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/20 – uradno prečiščeno besedilo, 105/2006-ZUS-1, 126/07, 65/08, 47/09 Odl.US: U-I-54/06-32 (48/09 popr.), 8/10). Zavezani organi so po ugoditvi pritožbe pri izpolnjevanju letnih poročil o izvajanju ZDIJZ tovrstne zahteve opredelili kot ugodno rešene. Na podlagi navedenih razlogov analiza za leto 2009 upošteva le število pritožb Informacijskemu pooblaščenцу zmanjšano za zgoraj navedene pritožbe zaradi molka organa.

Razpredelnica 9: Pritožbe Informacijskemu pooblaščenču po posameznih skupinah organov glede na število delno in v celoti zavrženih zahtev

ORGAN	Število delno in v celoti zavrženih zahtev	Število pritožb Informacijskemu pooblaščenču	Odstotek pritožb Informacijskemu pooblaščenču na delno in v celoti zavržene zahteve po posameznih organih
Državni organi	599	78	13,02%
Organi lokalnih skupnosti	124	46	37,10%
SKUPAJ	723	124	17,15%

Kot je prikazano v *razpredelnici 9* je bilo v letu 2009 izdanih 723 odločb, zoper katere je možno vložiti pritožbo (od tega je bilo v celoti zavrženih 437 ter delno zavrženih 286 zahtev), kar je 129 oziroma 21,72% odločb več kot v letu 2008. Število v celoti zavrženih zahtev je v primerjavi z letom 2008 približno enako (v letu 2008 je bilo v celoti zavrženih 424 zahtev), 116 oziroma za 68,24% več zahtev pa je bilo delno zavrženih (v letu 2008 je bilo delno zavrženih 170 zahtev).

Prosilci informacij javnega značaja so se zoper odločbe zavezanih organov pritožili v 124 primerih, kar je glede na število vseh zavrženih in delno zavrženih zahtev 17,15%. V primerjavi z letom 2008 se je število pritožb sicer povečalo za 9 oziroma 7,83%, vendar pa je dejanski delež pritožb zoper odločbe glede na število zavrženih in delno zavrženih zahtev nižji za 2,21% (v letu 2008 delež pritožb namreč znašal 19,36%).

V letu 2009 so državni organi izdali 599 odločb, zoper katere je možno vložiti pritožbo (od tega je bilo v celoti zavrženih 374 ter delno zavrženih 225 zahtev), kar je 87 oziroma 16,99% odločb več kot v letu 2008. Število v celoti zavrženih zahtev je v primerjavi z letom 2008 približno enako (v letu 2008 je bilo v celoti zavrženih 382 zahtev), 95 oziroma za 73,08% več zahtev pa je bilo delno zavrženih (v letu 2008 je bilo delno zavrženih 130 zahtev).

Prosilci informacij javnega značaja so se na odločbe državnih organov pritožili v 78 primerih, kar je glede na število vseh zavrženih in delno zavrženih zahtev 13,02%. V primerjavi z letom 2008 se je število pritožb zmanjšalo za 13 oziroma 14,29%, manjši pa je tudi dejanski delež pritožb zoper odločbe glede na število zavrženih in delno zavrženih zahtev, in sicer za 4,75% (v letu 2008 delež pritožb namreč znašal 17,77%).

V letu 2009 so organi lokalnih skupnosti izdali 124 odločb, zoper katere je možno vložiti pritožbo (od tega je bilo v celoti zavrženih 63 ter delno zavrženih 61 zahtev), kar je 42 oziroma 51,22% odločb več kot v letu 2008. Število v celoti zavrženih zahtev je v primerjavi z letom 2008 za polovico oziroma 50,00% višje (v letu 2008 je bilo v celoti zavrženih 42 zahtev). Prav tako je bilo za približno polovico oziroma 52,50% več zahtev delno zavrženih (v letu 2008 je bilo delno zavrženih 40 zahtev).

Prosilci informacij javnega značaja so se na odločbe organov lokalnih skupnosti pritožili v 46 primerih, kar je glede na število vseh zavrženih in delno zavrženih zahtev 37,10%. V primerjavi z letom 2008 se je število pritožb povečalo kar za 22 oziroma 91,67%, vendar pa je dejanski delež pritožb zoper

odločbe glede na število zavrjenih in delno zavrjenih zahtev večji le za 7,83% (v letu 2008 delež pritožb namreč znašal 29,27%).

Razpredelnica 10: Število ugodno rešenih pritožb ter delno in v celoti zavrjenih pritožb po posameznih skupinah organov glede na število izdanih odločb

ORGAN	Število izdanih odločb IP	Število ugodno rešenih pritožb	Odstotek ugodno rešenih pritožb	Število delno zavrjenih pritožb	Odstotek delno zavrjenih pritožb	Število v celoti zavrjenih pritožb	Odstotek v celoti zavrjenih pritožb
Državni organi in organi lokalnih skupnosti	74	20	27,03%	5	6,76%	49	66,21%

Iz *razpredelnice 10* je razvidno, da je Informacijski pooblaščenec od 74 izdanih odločb v 20 primerih oziroma 27,03% odločil v prid pritožnikov, v 5 primerih oziroma 6,76% je izdal delno zavrnilno odločbo, v 49 primerih oziroma 66,21% pa je potrdil odločitev organa I. stopnje.

Iz podatkov navedenih v Skupnem letnem poročilu o izvajanju ZDIJZ v letu 2008 se lahko ugotovi, da je bilo v letu 2008 od 59 odločb v 23 primerih oziroma 38,98% odločeno v prid pritožnikov, v 16 primerih oziroma 27,12% so bile izdane delno zvrnjene odločbe, v 20 primerih oziroma 33,90% pa je potrdil odločitev organa I. stopnje.

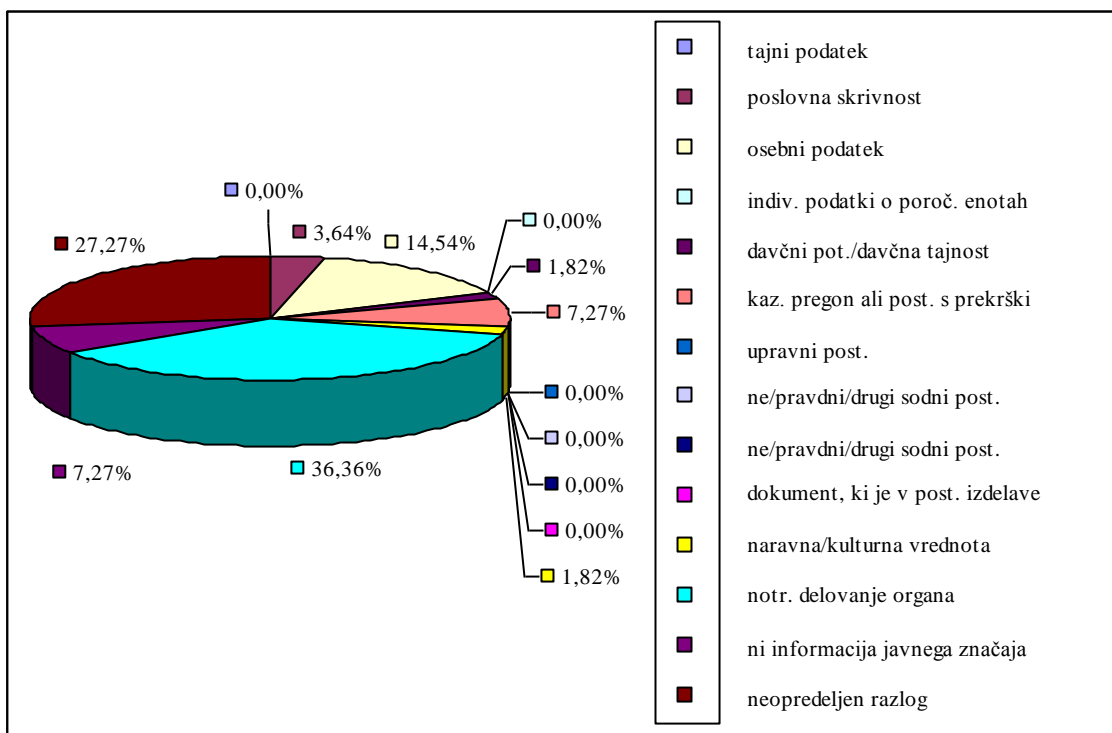
V primerjavi s preteklim letom je Informacijski pooblaščenec izdal za 11,95% manj odločb v prid pritožnikov, za 20,35% manj delno zavrnilnih odločb ter za 32,31% več odločb, s katerimi je potrdil odločitve organov I. stopnje.

Razpredelnica 11: Število ter odstotek razlogov za delno in v celoti zavrnjene pritožbe zoper odločbe državnih organov in organov lokalnih skupnosti

RAZLOGI ZA ZAVRNITEV	Število razlogov za zavrnitev pri delno in v celoti zavrjenih pritožbah zoper odločbe DRŽAVNIH ORGANOV in ORGANOV LOKALNIH SKUPNOSTI	ODSTOTEK RAZLOGOV ZA ZAVRNITEV pri delno in v celoti zavrjenih pritožbah zoper odločbe DRŽAVNIH ORGANOV in ORGANOV LOKALNIH SKUPNOSTI
1. podatek, ki je na podlagi zakona, ki ureja tajne podatke, opredeljen kot tajen	0	0,00%
2. podatek, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu za zakonom, ki ureja gospodarske družbe	2	3,64%
3. osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov	8	14,54%
4. podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev zaupnosti individualnih podatkov o poročevalskih enotah, skladno z zakonom, ki ureja dejavnost državne statistike	0	0,00%
5. podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev zaupnosti davčnega postopka ali davčne tajnosti,	1	1,82%

skladno z zakonom, ki ureja davčni postopek		
6. podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi kazenskega pregona ali v zvezi z njim, ali postopka s prekrški in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi	4	7,27%
7. podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi upravnega postopka, in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi	0	0,00%
8. podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi pravnega, nepravdnega ali drugega sodnega postopka in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi	0	0,00%
9. podatek iz dokumenta, ki je postopku izdelave in je še predmet posvetovanja v organu, njegovo razkritje pa bi povzročilo napačno razumevanje njegove vsebine	0	0,00%
10. podatek o naravni oziroma kulturni vrednoti, ki v skladu z zakonom, ki ureja ohranjanje naravne in kulturne dediščine, ni dostopen javnosti zaradi varovanja naravne oziroma kulturne vrednote	0	0,00%
11. podatek iz dokumenta, ki je bil sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organa, in bi njegovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa	1	1,82%
12. organ nima informacije	20	36,36%
13. ni informacija javnega značaja	4	7,27%
14. neopredeljen razlog	15	27,27%
SKUPAJ	55	100,00%

Graf 4: Razmerje razlogov za delno in v celoti zavrnjene pritožbe zoper odločbe državnih organov in organov lokalnih skupnosti

V letu 2009 je najpogostejši razlog Informacijskega pooblaščenca za ponovno odklonitev dostopa do informacij javnega značaja, po podatkih iz prejetih poročil organov, razlog iz razpredelnice 13 pod točko 12 (organ nima informacije). Zavrnilna oziroma delno zavrnilna odločba pa je bila izdana tudi iz razlogov pod točkami 2 (poslovna skrivnost), 3 (osebni podatek), 5 (davčni postopek in davčna tajnost), 6 (kazenski pregon ali postopek s prekrški), 11 (notranje delovanje organa), 13 (ni informacija javnega značaja) in 14 (neopredeljen razlog).

2. Geodetska uprava Republike Slovenije

V letu 2006 je GURS prejela le 7 zahtev za dostop do informacij javnega značaja, sedaj pa poleg potrdil iz uradnih evidenc, že tri leta izdaja tudi podatke iz uradnih evidenc in iz njih izvedene podatke, ki imajo status evidence, na podlagi ZDIJZ, kot informacije javnega značaja.

Do konca novembra 2006 je področje izdajanja geodetskih podatkov urejal *Zakon o evidentiranju nepremičnin, državne meje in prostorskih enot – ZENDMPE* (Uradni list RS, št. 52/00, 37/02 Odl. US U-I-74/01-15, 87/20-SPZ, 44/2003 Odl. US U-I-230/00-40) in njemu podrejena *Uredba o tarifah za izdajanje geodetskih podatkov* (Uradni list RS, št. 60/02, 45/04 in 66/05), potem pa je stopil v veljavo novi *Zakon o evidentiranju nepremičnin* (Uradni list RS, št. 47/06 in 65/07 Odl. US U-I-464/06-13, v nadaljevanju: ZEN), ki v drugem odstavku 116. člena za izdajanje podatkov določa upoštevanje določil ZDIJZ.

Zaradi enotnega delovanja organa pri delu s strankami, GURS tudi druge podatke iz uradnih evidenc, ki niso zajete v ZEN, izdaja v skladu z ZDIJZ. K temu jih usmerjajo tudi odločbe Informacijskega pooblaščenca (odločbi št. 021-54/2006/3 in št. 021-6/2006/9).

Posledica spremembe zakonodaje je, da se vsi podatki iz evidenc, registrov in katastrov, s katerimi upravlja GURS, izdajajo v skladu z določili ZDIJZ. Pri izdajanju podatkov se upoštevajo določila ZEN in ZDIJZ, ustreznih podzakonskih predpisov obeh zakonov ter usmeritve, ki izhajajo iz odločb Informacijskega pooblaščenca.

Občutno povečanje vlog v letu 2007 ter ohranitev tako velikega števila vlog v letih 2008 in 2009 je torej posledica upoštevanja zgoraj navedene zakonodaje.

Podatke strankam izdajajo na vseh lokacijah Geodetske uprave in v centralnem oddelku za izdajanje, kjer se izdajajo podatki za območje cele države. Velik delež zahtevkov za podatke predstavljajo zahtevki geodetskih podjetij za izdajanje podatkov za namene izvajanja geodetskih storitev. Geodetska podjetja z dovoljenjem za izvajanje geodetskih storitev skladno z *Zakonom o geodetski dejavnost*, namreč te podatke uporabljajo v postopkih, ki so osnova za vzdrževanje evidenc, zato tovrstno izdajanje uvrščajo pod uporabo podatkov za prvotni namen v okviru javne naloge, zaradi katere so bili podatki izdelani. Tovrstnih podatkov za navedeni namen ne zaračunavajo, zato tudi ne izdajajo odločb.

Drug obsežen sklop izdanih podatkov, ki se ne zaračunajo, pa se izda na podlagi zahtevkov občanov, društev in drugih uporabnikov za pridobitev podatkov za nepridobitne ali nezaračunljive pridobitne namene.

Podatke torej zaračunavajo glede na namen uporabe, pri čemer odločbe izdajo le v primeru, da so bili podatki izdani za zaračunljivi pridobitni namen.

2.1. Vložene zahteve za dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja

Razpredelnica 12: Število vloženi zahtev za dostop in zahtev za ponovno uporabo glede na število vseh zahtev

ORGAN	Število vloženi zahtev za dostop in ponovno uporabo	Odstotek vloženi zahtev za dostop in ponovno uporabo	Število vloženi zahtev za dostop	Odstotek vloženi zahtev za dostop	Število vloženi zahtev za ponovno uporabo	Odstotek vloženi zahtev za ponovno uporabo
GURS	64801	100%	64266	99,17%	535	0,83%

Kot je razvidno iz *razpredelnice 12* je bilo v letu 2009 na GURS vloženi 64801 zahtev, od tega je bilo 64266 oziroma 99,17% zahtev za dostop ter 535 oziroma 0,83% zahtev za ponovno uporabo. Glede na preteklo leto je bilo vloženi 1491 oziroma 2,36% več zahtev, pri čemer se je število vloženi zahtev za dostop povečalo za 1636 oziroma 2,61%, zahtev za ponovno uporabo pa zmanjšalo za 145 oziroma 21,32%.

2.2. Ugodene, delno in v celoti zavrnjene zahteve za dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja

Razpredelnica 13: Ugodene, delno in v celoti zavrnjene zahteve za dostop in ponovno uporabo do informacij javnega značaja ter ostale odločitve

ORGAN	Št. prejetih zahtev	Odst. prejetih zahtev	Št. ugodeni zahtev	Odst. ugodeni zahtev	Št. zavrnjeni zahtev	Odst. zavrnjeni zahtev	Št. delno zavrnjeni zahtev	Odst. delno zavrnjeni zahtev	Št. zahtev v post. reševanja	Odst. zahtev v post. reševanja
GURS	64801	100%	64597	99,685%	2	0,003%	17	0,026%	185	0,286%

V letu 2009 je bilo od 64801 vloženi zahtev 64597 oziroma 99,685 % ugodeni zahtev, 2 oziroma 0,003 % zavrnjeni zahtev, 17 oziroma 0,026% delno zavrnjeni zahtev ter 185 oziroma 0,286 % ostalih odločitve.

Glede na preteklo leto so podatki zelo podobni, saj je odstotek ugodeni zahtev le za malenkost nižji, in sicer za 0,276% (odstotek ugodeni zahtev v letu 2008 je bil 99,961%), odstotek zavrnjeni zahtev je enak, in sicer 0,003%, odstotek delno zavrnjeni pa je nižji le za 0,010% (odstotek delno zavrnjeni zahtev v letu 2008 je bil 0,036%). Glavna razlika je le posledica dejstva, da so bile v letu 2008 vse zahteve rešene (ni bilo zahtev v postopku reševanja).

2.3. Razlogi za zavrnitev delno in v celoti zavrnjeni zahtev za dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja

V letu 2009 je GURS v celoti zavrnil le 2 zahtevi, in sicer iz razloga, da organ nima informacije, delno pa je zavrnil 17 zahtev, od tega 15 zahtev iz razloga, da gre za osebni podatek ter 2 zahtevi iz razloga, da nima informacije.

2.4. Pritožbe Informacijskemu pooblaščenca

V letu 2009 sta bili zoper odločbi GURS vloženi 2 pritožbi, od tega je bila izdana 1 odločba Informacijskega pooblaščenca, ki je pritožbi prosilca ugodil.

3. Upravni spor

V letu 2009 analiza prejetih podatkov v zvezi z upravnim sporom ni mogoča, zaradi nasprotujočih si podatkov s strani Upravnega sodišča ter ostalih zavezanih organov. S strani posameznih organov je Ministrstvo za javno upravo namreč pridobilo podatke, da je bilo v letu 2009 vloženi 13 upravnih sporov, od tega 12 zoper odločbo ter 1 zaradi molka organa II. stopnje. Upravno sodišče naj bi izdalo 3 določbe, s katerimi je bilo ugodeno tožbi prosilca. Po podatkih, ki jih posredovalo Upravno sodišče, pa je bilo 23 vloženi upravnih sporov, vsi upravni spori so bili vloženi zoper odločbo organa II. stopnje, Upravno sodišče pa je izdalo le 1 odločbo, s katero je ugodilo tožbi prosilca.

IV. ZAKLJUČEK

Iz predloženega skupnega poročila je razvidno, da je v letošnjem letu odstotek organov, ki niso oddali poročila, minimalen. Odstotek oddanih poročil vseh zavezanih organov za oddajo poročila, torej državnih organov in organov lokalnih skupnosti, je iz leta v leto višji. Tako v letu 2008 kot v letu 2009 so poročila oddali vsi državni organi. Glede na preteklo leto pa je tudi manj občin, ki kljub pozivom Ministrstva za javno upravo, niso oddale poročila.

Informacije javnega značaja naj bi bile prosto dostopne vsakomur. Zakonsko predvideni postopek z zahtevo za dostop do informacij javnega značaja naj bi tiste organe, ki informacije imajo, opomnil, da informacije niso last organa ali posameznika, ki je pri njem zaposlen. Gre namreč za informacije, ki so nastale ali bile pridobljene v organih, ki so posredno ali neposredno financirani z denarjem davkoplačevalcev. Prav bi torej bilo, da je posameznik informiran o vsem, kar se dela in odloča v njegovem imenu, ne da bi mu bilo potrebno za tovrstne informacije posebej prositi.

Razvoj informacijske tehnologije omogoča, da so informacije javnega značaja dostopne na spletnih straneh posameznega organa. Nesprejemljivo je, da nekateri organi, ki so zavezani postopati po ZDIJZ, bodisi nimajo svojih spletnih strani, na katerih bi bile najpomembnejše informacije javnega značaja enostavno prosto dostopne ali pa so spletne strani zastarele oziroma ne vsebujejo veljavnih dokumentov. Vendar pa ugotavljamo, da organi, zavezani za poročanje, imajo spletne strani in tudi redno posodabljaajo njihovo vsebino.

Ponovno moramo poudariti, da pri vsem razvoju informacijske tehnologije, ne smemo prezreti in pozabiti, da je še vedno veliko državljanov, ki računalnika, zaradi različnih razlogov, ne uporabljajo, vendar so prav tako upravičeni do vseh teh informacij. Skrb zanje je potrebno povečati in poiskati možnosti in poti, ki bi jim najpomembnejše informacije približale in jim poenostavile reševanje najrazličnejših življenjskih situacij, vezanih na državne organe in organe lokalnih skupnosti. Ena od možnosti so tiskani informativni mediji, ne reklamnega tipa, temveč tipa vodnika po državnih in lokalnih organih.

Ob nizanju odprtih vprašanj in smeri nadaljnjega razvoja odprtosti dela oblastnih organov in drugih organov, ki so neposredni ali posredni uporabniki državnega ali lokalnega proračunskega denarja, ki opravljajo javne službe, imajo pooblastila, koncesije ali dovoljenja za storitve, ki jih prebivalci potrebujejo, ne gre prezreti tudi njihovega izjemnega napredka pri zavedanju, kako pomembno je odprto in javnosti dostopno poslovanje teh organov.

Dejstvo je, da je delo državnih organov in organov lokalnih skupnosti vedno bolj odprto, dostopno, vedno manj je vprašanj in dilem, kaj vse so informacije javnega značaja, manj je dvomov, kdo vse razpolaga s temi informacijami, kdo je torej zavezan dopustiti dostop do vpogleda v dokumente, ki nastajajo pri delu in vedno večje je zavedanje, da so javni uslužbenci in funkcionarji, bolj kot drugi, na očeh javnosti in imajo manj pravic do zasebnosti v tistem delu, ki zadeva njihovo delovno razmerje in delo.

Na podlagi analize podatkov Ministrstvo za javno upravo ugotavlja, da se odstotek pritožb na Informacijskega pooblaščenca niža (v letu 2009 je odstotek glede na leto 2008 nižji za 2,21%). Napredek v kakovosti odločanja zavezanih organov pa se kaže tudi v obsegu potrjenih odločb s strani Informacijskega pooblaščenca, saj je le-ta v letu 2009 v primerjavi z letom 2008 potrdil za 32,31% več odločb organa I. stopnje.